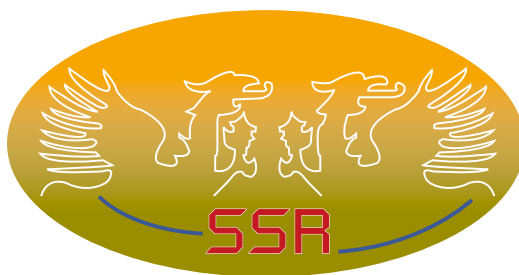

de Ovend

STELLINGWARFS TIJDSCHRIFT

52e jaorgaank no. 1 | feberwaori 2024

Kolofon

De Ovend wdt uitgeven deur de Stichting Stellingwarver Schrieversronte en komt zes keer in et jaor over de heerd bij de leden/ab. In dit blad verschienen bijdregen op et terrein van de Stellingwarver schrieveri'je, taekunde, volkskunde, geschiedenis en taebeweginge.

Redaktie Kjest Herder, Henk Kroese en Attie Nijboer
Buro-redakteur Abel Darwinkel

DTP en omslag BVK grafisch vormgever, Haulerwiek

Drok Printbase, Sunt-Jehannesge

Adres Stichting Stellingwarver Schrieversronte,
Willinge Prinsstraote 10,
8421 PE Berkoop/Oldeberkoop
Till. (0516) 451108

Eupeningstieden Deensdag t/m donderdag: 9.00 ure tot 16.00 ure
administraosie Overleg mit aandere mitwarkers kan alliend nao tillefonische ofspraoke

E-mail info@stellingwarfs.nl

Webstee www.stellingwarfs.nl

Ok te volgen op

Lidm./Ab. € 20,00 in et jaor
Opzeggen kan schriftelik tot ien maand veur et begin van een ni'j jaor

Losse nommers € 4,00

ISSN 0166-7351

D'r mag gien wark uut dit blad overneumen wodden zonder schriftelik goedvienen van de maeker(s).

De Stellingwarver Schrieversronte het per 1 jannewaori 2012 een kulturele ANBI-staotus. Kulturele ANBI nummer: RSIN 3396630. Dat betekent dat bij een gift an oonze stichting et bedrag verhoogd wdt mit 25%, tot een maximum van € 1250,00 in et jaor. Giften bin oftrekber, as die meer as 1% van jow inkommen binnen.

INHOOLD

Meester Bezema

Petret Johan Veenstra

De leven gevende

Nij boek

FOTO'S/OFBELINGS

Omslag: Kjest Herder

- 3, 15, 16, 17 Kest Herder
- 4 Fotoverzaemeling Elsevier, Nationaal Archief, Den Haag
- 5 St. Dorpsarchief Oldeberkoop
- 7 graftombe.nl
- 8 freepik.com
- 11 Johan Veenstra
- 13 Magda Dullemond
- 22, 23, 30 SSR
- 25 Freddie de Vries
- 28 Internet
- 31 ???

- 2 **Abel Darwinkel**
Et veuroffien
- 4 **Carol Klok**
Meester Bezema van Berkoop, een man mit vule telenten
- 8 **Jan Willem Teijema**
ik kiek (*gedicht*)
- 9 **Jan Koops**
Ark veur karkewark 2
- 10 **Johan Veenstra**
Een dief en een held
- 13 **Magda Dullemond**
Petret Johan Veenstra in ereburgergalerij
- 15 **Kjest Herder**
'De leven gevende' (*verhael*)
- 19 **Van de redactie**
Wiesneus, tidschrift veur basisschoelekiender in de Stellingwarven
- 20 **Sjoukje Oosterloo**
Et buurtbaankien (*verhael*)
- 21 **Van de redactie**
Werkkonferentie Nedersaksisch
- 22 **Van de redactie**
H.J. Bergveldpries wodt uutriekt
- 23 **Harmen Houtman**
Cycles over et leven (*gedicht*)
- 24 **Van de redactie**
Nij boek Freddie de Vries
- 26 **Harmen Houtman**
De Azalea (*verhael*)
- 28 **Van de redactie**
Blauwe Maendag
- 30 **Van de redactie**
Stellingwarver veurlezers vraogd
- 31 **Van de redactie**
Eerste exemplaar biografie 'Boerderij Nieuw Weper 100 jaar in ontwikkeling' uutriekt
- 32 **Van de redactie**
Abonnement

As jim dit lezen biwwē alweer een mooi aende in feberwaori, mar as ik dit schriewe is et nog mar half jannewaori, dus kan'k jim naemens de redaksie van De Ovend een goed, mooi en gelukkig ni'jjaor toeweensken. Lao'we hopen dat 2024 jim alles brengt, waoj'm op hopen.

Et belooft veur de Schrieversronte een mooi begin van een ni'j jaor te wodden. Gao mar nao, d'r staot wat et Stellingwarfs betreft weer van alles te gebeuren. An et aende van feberwaori wodt veur de twiede maal een Stellingwarver *Wiesneus* prissenteeerd. Wiesneus is een tiedschrift dat ommenocht an alle kiender van de basisschoelen in de Stellingwarven geven wodt. De prissentaoisie wodt dit jaor holen op Basisschoele De Oosterbrink in Boyl.

An et aende van meert wodt veur de negende keer De Bergveldpries uutrikt. In 2016 wunnen Freddie de Vries en Ruurd-Jelle van der Leij de laeste Bergveldpries mit *Et Stellingwarver Voegelboek*.

Welke schriever, schriefster of schrievers van et jaor de Bergveldpries dit jaor krigt (of kriegen) is vanzels nog geheim, mar et zal grif een mooie aovend wodden op maendag 25 meert in de karke van Berkoop. Pieter Jonker licht in disse Ovend alvast een tippien van de sluier op.

En mit Freddie de Vries hewwe een Stellingwarver schriever die nao et winnen van de Bergveldpries mooi deurgaon is mit schrieven in et Stellingwarfs. In 2018 kwam zien boek *Ok et beste peerd stroffelt wel es uut* en dat boek is intied hielemaole uutverkocht.

Tied veur een ni'j boek, docht Freddie, en die zal in de kommende maonden verschienen mit de titel: *Riekdom maakt de soep niet lekkerder*.

En dan komt d'r half meie weer een vertaeld kienderboek uut. Van de Nederlaanse schriefster Bibi Dumon Tak verscheen in 2019 *De eik was hier*. Christine Mulder het et prachtig ommezet in et Stellingwarfs mit de titel *Ieken was hier*.

Alle kiender van groep 8 in de Stellingwerven kriegen dat boek ommenocht mit naor huus.

En an dat boek zit nog een mooie Stellingwarver schriefwedstried vaaste, mar daor lezen jim in de volgende Ovend meer over.

Veur now weense ik jim een protte wille mit disse Ovend.

Waor het onze fotograaf him now weer verschaansd?
Lichtkaans dat onderstaand gedicht jim te plak brengt waor as disse foto neumen is.
Schrief mar gauw naor info@stellingwarfs.nl onder vermelding van foto De Ovend
nommer 1. De winner krigt een mooi boek.

De foto op et veurblad van nummer 6 van 2023 was neumen in de Koepelbos in Berkoop. De pries gaot disse keer naor: H.Hellinga uut Ni'jehorne. De redaksie van De Ovend weenst him vule plezier mit zien boek.

*De Spanjaarden en laeter ok nog de troepen
Van Bommen Berend perbeerden
Om Frieslaand op dit plak binnen te dringen
En mit sukses, ze weren zovule maans*

*Om dit bouwark dat oons verdedigen mos
Te berieken en te vernielen
En zo leupen ze oons onder de voet
Om ze te keren, had gien inkelde kaans*

*Et verdedigingswark is weer in oolde staot hersteld
En aj' even van de fiets stappen kuj' je verdiepen
In de tied van doe en kommen verhaelen
Van vroeger tot leven, kriegten zo weer glaans*

Attie Nijboer

Meester Bezema van Berkoop, een man mit vule telenten

Honderd jaor leden was meester Albert Bezema een belangriek man in Berkoop. In 1921 wodde hij direkteur van de nije legere laandbouwschoele van Berkoop. Ok was Bezema mitoprichter en bestuurslid van tal Berkoper verenigingen op kultureel en ekenomisch gebied. Daornaost hul hij him doende mit et schrieven van publikaosies, de archeologie en et kweken van nije roze- en kieperassen. As ammeteurfotograaf legde Bezema as eerste Berkoop en heur inwoners vaaste op foto's.

Albertus Bezema (1863-1928) wodde op 9 meert 1863 geboren an de Brink van Runen. Zien heit was de plaetselike schoe-lemeester Willem Bezema van Peize, zien mem Janna Pieper van Runen. Albert gong al op zien vuufthende naor de Riekskweek-schoele veur Onderwiesers in Deventer. Naodat hij daor slaegd was veur de onderwiessakte haelde hij in Amsterdam nog de akte veur heufdonderwieser en de 'vrije en de orde-oefeningen'.

Veur Bezema in meert 1888 heufd wodde van de twiemansschoele van Berkoop was hij aanderhalf jaor heufdonderwieser van de schoele van Slikenborg. Zien deur de gemiente Ooststellingwarf betaelde jaorwedde in Berkoop was f 800,- (now zoe'n € 11.500,-). Hij had mit zien gezin vrij wonen in de heufdmeesterswoning naost de schoele. Lambert van der Meulen was de aandere Berkoper onderwieser doedertieden.

Verlös van vrouw en zeune

Aende 1884 was Bezema trouwd mit de boeredochter Grietje Lubelinkhof van

Albert Bezema, 1928, foto: W. Nieuwenhuijze.

Runerwoold. Grietje raekte zes jaor laeter al op de leeftied van 28 jaor uut de tied deur een 'kotstondige en hevige ziekte'. Albertus bleef aachter mit et driejaorige zeuntien Willem Lucas en dochttertien Janna, die doe zes jaor oold was. Willem Lucas wodde laeter onderwieser an de legere schoele van Brummen en daornao Diemen. Janna trouwde laeter mit Benno Taeke de Jong van Amsterdam. Zij gongen wonen in Rotterdam waar Benno onderwieser wodden was.

Albert trouwde een dik jaor nao et wegrae-ken van zien vrouw opnij mit de 22- jaorige Geesje Faber van Berkoop. Albert en

Albert Bezema mit dochter Janna en zeune Willem Lucas, rond 1890. De drie maegies rechts, et ke-fé-billard waar de foto maekt is en de fotograaf binnen unbekend.

Geesje kregen beidend nog drie kiender. De ooldste, zeune Coenraad, overleed op achttienjaorige leeftied. Dochter Geesje Jentina volgde een opleiding tot onderwiezeres en trouwde mit de heufdmeester Willem Nieuwenhuijze van Rotterdam, waar ze ok mit him gong wonen. Dochter Jenny Bertha was eerst klink an de Perveensiaole Griffie van Liwwadden mar wodde in 1923 onderwiezeres. Zij bleef vrijgezel en trok ok naor Rotterdam.

Bijna vot

Et hadde niet vule scheeld of Bezema was van Berkoop vertrokken. Dat zat zo. In 1902 wodde zien jaarwedde verminderd mit f 50,-. Dat as gevolg van de eupening van de niije legere schoele van Niijberkoop. Hierdeur was et tal leerlingen in Berkoop

daeld en daor heurde een leger selaris bij. Bezema protesteerde bij de gemiente, mar dat hulp niks. Hij gong doe solseteren naor een aandere warkplak. In 1908 had hij een niije baene in Leerdam vunnen. Mar hij bedocht him en as dank dat hij in Berkoop bleef, schunk Plaetselik Belang him een mooie boekenkaaste!

Organisaosieman

Bezema was (mit)oprichter van 'n protte Berkoper verieningen. Zo ston hij in 1896, tegere mit de grootgrondbezitter Epke Willinge Prins, an de wiege van de Kooperetieve Stoomzuvelfebriek 'De Goede Verwaachting'. Disse wodde laeter nog uitgebreid mit 'n korenmaelderijje en kezemaekeriije.

Daornaost was Bezema iene van de drie-

vende krachten achter de oprichting van de Koperetieve Ankoop Veriening (C.A.V.), de Koperetieve Speer- en Veurschotbaank en de in 1929 eupende huushooldschoele van Berkoop. Ok de veriening Oons Belang veur de (oold)leerlingen van de Landbouwschoele, een kienderzangklub, et zangkoor Brocope en 'n leesgezelschap weren de idenen van de schoelemeester. En as d'r in 't dörp een tenielstok of operette opvoerd wodde, dan koj' d'r donder op zeggen dat Bezema de regisseur was.

September 1910 was Bezema iene van de oprichters van de Koperetieve Veriening Hunningzemerij Frieslaans Zuudoosthoek, angaonde de gezaemelike verwarking van hunning. In 1914 wodde hij heufdbestuurslid van de laandlike Veriening veur et bevodderen van de bijeteelt in Nederlaand, die 6000 leden had. Ok was Bezema nog een tietien lid van de Perveensiaole Staoten van Frieslaand veur de Vrijzinnige kiesveriening van Schoterlaand.

Berkoper Landbouwschoele

In mei 1921 nam Bezema ontslag as heufd van de legere schoele van Berkoop. Hij wodde opvolgd deur meester Jan Taconis. Eerder was Bezema mitoprichter west van de Veriening veur et bevodderen van Laandbouwonderwies veur Berkoop en Omkrieten. Die had as doel de stichting van een legere laandbouwschoele in Berkoop. Disse 'proefschoele', een soortement ambachtschoele veur bojemwarkers, zol de eerste in zien soort van oons laand wodden.

Tal veuruutstrevende Berkoper boeren hadden f 1000,- gulden bij mekeer legd as beginkapitaol veur de ni'je schoele waor Bezema ansteld wodde as direktur. De lessen begonnen op 17 oktober 1921 mit 62 leerlingen in et kattedesaosielekaol van de plaatselike pasterije. Een jaor laeter was de ni'je schoele klaor. De bouwkosten weren

f 8000,-. Naost Bezema wodden nog drie lerers ansteld.

Een jaor veurd dat Bezema nao 40 jaor lesgeven in Berkoop mit pensioen gong, telde de laandbouwschoele 88 leerlingen. De schoele bleef bestaon tot september 1967. Tot dan kregen zoe'n duzend leerlingen d'r les.

Heimatstudie

Bezema was deur zien belangstelling in de archeologie in 1912 iene van de oprichters en de laetere siktaoris-biebeltheakaoris van de Veriening veur Heimatstudie van de Stellingwerven. Disse wol de geschiedenis en de flora en fauna van de Stellingwarven bestuderen en de beviening daorvan in geschriften werelkundig maeken. Opvalend was dat zij ok de ofwaetering van de Lende wol verbeteren. De veriening bleef tot 1931 bestaon.

In 1925 greuf Bezema, tegere mit de Oosterwoolder ammeteurchelooch Hendrik Jan Popping, de grafheuvel Galgenbarg bij Donkerbroek op. Zij vunnen daor een prehistorische striedhaemer, biele, vuurstien spaonders en meenskelieke botresten. De mannen kregen dikke ruzie doe bliken dee dat de bekende archeologieperfesser Van Giffen de mannen betichtte van ammeteurisme bij de opgreving. Daordeur zol weerdevolle infermaosie verleuren gaon wezen.

Aandere liefhebberijen

Naost zien lerer- en verieningswark vun Bezema nog tied veur aandere liefhebberijen. Zo maekte hij studie van de netuur, ok mit zien mikroskoop. Hij was veural interesseerd in et leven van de bijen en had een eigen bijestal bij huus. Al veur dag en dauw was hij te vienen in zien 'proeftuun' achter et meestershuus. Daor perbeerde hij onder ere ni'je rozerassen te kweken deur middel van enten. Ok wol hij een ni'j kieperas fokken dat starker zol wezen en

grotere eier legde. Hij kweekte knarries en experimenteerde mit nij mingvoer veur de beesten en keunstmest op 't laand.

Zien interesse in de scheikunde kwam Bezema goed uut bij zien ammeteurfotografie. Mit een zwaar en niet makkelijk te verplaetsen fotoestel maekte hij glasplaetnegatieven veur foto's. Disse vreugen om verschillende chemische bewarkings in een donkere kaemer van et meestershuus. Bezema was sund 1907 warschienlik de eerste die Berkoop en heur bewoners op de foto zette. Hij zal d'r een protte bekieks mit had hebben. De meensken mossen lange stilstaon om goed op de foto te kommen. Doe een Duutse kraante een fotowedstried uutschreef, kreeg Bezema een pries. In 1963 wodden de glasplaetnegatieven die de onderwiezer tussen 1900 en 1925 maekte deur zien arven schonken an Stichting Dorpsarchief Oldeberkoop.

Bezema schreef riegelmaotig over laandbouwvraagstukken en was korrespondent veur verscheidene (dag)bladen, ok Duutse. Mit de Oosterwooldeger onderwiezerschriever Jac. van der Klei gaf Bezema in 1916 et boek *"It heitelân"*, leesboek over de aardrijkskunde en geschiedenis van Friesland uut. Ok hul Bezema spreekbeurten in Berkoop en de omkrieten, onder ere over de bijehoolderi'je.

Aende warkzem leven

Nao 'n indrokwekkend warkzem leven in Berkoop gong de 65-jaorige Bezema op 1 september 1928 mit pensioen. Hij besleut mit zien vrouw naor Rotterdam te verhuizen waar heur drie dochters woonden. Bij zien ofscheid van de Landbouwschoele kreeg Bezema de goolden medallie van de Friesche Maatschoppi'je van Laandbouw. Hij was daor tien jaor siktaoris van west. In et 75- jaorig bestaon van de Maatschoppi'je was de eremedallie mar drie keer eerder uutriekt. Op Keuninginnedag 1928 was

Et graf van Albert Bezema in Berkoop.

Bezema tot ridder in de Orde van Oranje Nassau benuumd.

Twie maonden nao zien pensioen raekte Bezema op 27 oktober 1928 bij 'n operasie in et Diakenessenhuus van Rotterdam uut de tied. Hij wodde vier daegen laeter onder de belangstelling van bijna 300 meensken begreven in Berkoop. Vrouw Bezema overleed in 1955 op 85- jaorige leeftied in Rotterdam.

Zoas de kraanten schreven gong mit et verscheiden van Bezema een altieden enthousiaste, onvermoeibere en vrundelike onderwies- en organisaosiemannenne. Veur de blui en veuruutgang van Berkoop het hij een boel betekend.

Bronnen

allefriezen.nl/ delpher.nl/ dorpsarchiefoldeberkoop.nl/ iisg.nl/ tresoar.nl/ wiewaswie.nl

ik kiek

*naor de hoogspanningsmasten
stillegies daansen de draoden
gaon in lange traoge golven
van links naor rechts
goenend bin d'r dwas
zij gaon kruuslings heur eigen weg
de stroom verdwient in 'e mist*

*de ieken
hebben nog stokmennig blaederen
vael bruun
lichtkaans risselen ze zachies
in de grieze locht
eins is alles gries*

*in 'e garage
speult de radio, Spandau Ballet - Trough the Barricades
et weer is grauw en suterig
ik drink poeierkoffie uut een automaat
oonze auto kriegt ni'je winterbanen
ik drink mien twiede koffie
uut etzelde plestiek bekertien*

*de draoden
eins bin et kabels, donkergrieze
die kabels wodden draoden
en die draoden wodden draoties
draoties die verdwienen in 'e veerte
in et grieze van de tied*

Jan Willem Teijema

Ark veur karkewark 2

In et veurige diel he'k in et algemien wat schreven over et vertaelen van lieden. Daorbij he'k ok anruurd dat metaforen heur niet makkelik letterlik vertaelen laoten omreden et biebelse idioom, dat ik mar even 'de taele Kanaäns' nuum, niet Stellingwarfs-eigen is.

Neem now de riegel uut lied 723 et twiede vas: "Gij hebt de vaderen bevrijd en uit het diensthuis uitgeleid naar 't land van melk en honing". Dat iene zinnegien het mi'j aorig wat heufdbrekens kost bi'j et vertaelen. Meensken die niet zo biebelvaaste binnen moe'n weten dat hier doeld wodt op God (Gij) die de meensken (vaderen) uut Egypte (diensthuis) leidede naor Israël (land van melk en honing).

Vanzels he'k et eerst zocht in een meer letterlike vertaeling, mar daor leup ik al voldaolik in vaaste. Ommers 'hebt bevrijd' zol in et Stellingwarfs 'hebben bevrijded' wodden moeten, mar ja, dan biwwe et ritme kwiet en kuj' et niet meer zingen. En 'vaderen', ja hoe moej' dat zó vertaelen naor et Stellingwarfs dat dudelik wodt waar hier op doeld wodt?

Ik hebbe d'r doe veur keuzen en bruke minder stark biebelse idioom en maekte d'rvan: "Jow hebben uut Egyptelaand jow volk bevrijd'd mit starke haand en heur Kanaän geven."

Now, zoe'n vuuftien jaor laeter, he'k toch keuzen veur "Jow hebben uut legypte-laand, jow volk verlost mit starke haand en heur Kanaän geven."

Verlost: De 'd aachter bevrijd in de eerdere vertaeling, was bedoeld om et voltooid dielwoord an te geven: bevrijded; mar be-

vrijd'd vien ik niet mooi en 'verlost' betekent etzelde as bevrijded.

legyppe: Et wordeboek, de Dikke Bloemhoff, gef't legypte as de juuste vertaeling. Egypte komt sporadisch veur.

Kanaän: Ik hebbe doedertieden twiefeld tussen Israël en Kanaän. Kanaän is de biebelse term veur 'et beloofde laand'. Et bruken van Israël zol de indrok wekken kunnen dat et Israël van now bedoeld wodt, en dat is beslist niet wat ik beweren zol.

Waar God de Heer zijn schreden zet daar wordt de mens, van dwang gered, weer in het licht geheven. Als 's Heren woord weerklinkt met macht wordt aan het volk dat Hem verwacht de ware troost gegeven. Zijn Geest weerstaat de valse schijn en schrijft in harten het geheim van 's Vaders grote daden. Zo leven wij om Christus' wil te allen tijd gerust en stil alleen van zijn genade.

Waar God de Heer zien voeten zet daar wodden wij van zunden red en kun wij vrij gaon leven.

Waar God zien woord ok klinkt mit macht wodt an et volk dat Him verwaacht de waore bliedschop geven. De liefde die van Him uitgaot en alle vi'janen verlaot behudet veur et kwaode. Zo leven wi'j om Christus wil de tieden deur zo kalm en stil allierend van zien genaode.

O Heer, uw onweerstaanbaar woord
drijft rusteloos de eeuwen voort
wat mensen ook verzinnen.
En waar de weg onvindbaar scheen
mochten wij door geloof alleen
de tocht opnieuw beginnen.
Gij hebt de vaders bevrijd
en uit het diensthuis uitgeleid
naar 't land van melk en honing.
Hervorm, herschep ook ons geslacht,
opdat het door de wereldnacht
de weg vindt naar uw woning.

O Heer, Jow woord dat gaot oons veur
't gaot ongeremd de ieuwen deur
wat meensken ok verzinnen.
En waor wij zochten naor et pad
kun wij mit Gods woord in oons hat'
de reis opnij beginnen.
Jow hebben uut legyptelaand
Jow volk verlost mit sterke haand
en heur Kanaän geven.
Maek dat ok wij dag in dag uut
gaon haand'len naor Jow raodsbestuut
en weer vrijjuut kun leven.

Johan Veenstra

Een dief en een held

Verborgen verleden was een alderaorigst tillevisiepergramme. Mit een bekende Nederlaander gongen ze zien of heur stamboom nao. En dan is et vanzels mooi dat d'r malle en mooie dingen veur 't locht kommen. Now is dat netuurlik ok altied zo. Dat gelt trouwens ok veur mij. As ik mien stamboom zo es bijlanges kieke, kommen daar een dief en een held in veur. En et wonderbaarlike is dat et reilen en zeilen van beide manluden nao al die lange jaoren toch nog een tikkeltien in mij naoordt.

Mien achterneve Joop Oosterhof het indertied *Stamboek Oosterhof(f)* schreven. *Een geslacht afkomstig uit het land van Linde en Tjonger in Zuid Friesland*. Een boek van 638 bladzieden mit de stamboom van de familie Oosterhof of Oosterhoff. De moeder van mien moeder was een Oosterhof... Vandaor dat ik d'r dus ok in veurkomme.

Et begint allemaole mit oonze veurvader Wijbe Gerrits Oosterhof. De man wodde in 1691/1692 geboren in Hooltwoolde en

raekte op 17 november 1770 weg in Peperge. Hij was boer, koopman en veenbaos. En mit die Wijbe gong et drekt al mal mis. Die wol niet deugen en kwam in de gevangenis, et Blokhuus in Liwwadden, terechte. Oonze Wijbe het trouwd west mit een dochter van Tijs Hendrix, Bijsitter van Stellingwarf-Westaende. Niet et minste volk... Daar was wel wat te haelen. En ja, as de begeerte mit je op 'e loop gaot, kom ie nog wel es in de onderwal terechte.

Doe Wijbe zien schoonlooden op 10 meie 1724 morgens mit de riederijje naor Liwwadden gongen, gong hij naor heur huus en het hij daar een flut geld uut een kaaste steulen. Alles staot percies beschreven in de percesstokken. Hij het meer as 1.200 carolus guldens achteroverdrokt. *Ducations, rijxdaalders, gout-guldens als andere speciën*. Neffens de verslaegen is hij deur de *Schapehocksdeur* weer butendeure kommen en doe over de velden op 'e Scheene an beinseld.

Dit is vanzels een mal spul. De man was blikber gek op geld en dat bin ik aenlik ok

Annemuj, de ooldtante van mien moeder.

wel. Dat ja... Ik bin altied zunig west, hebbe vanzels allemachtig vule *gout-guldens* verdiend an al mien boeken die deur de Stellingwarver Schrieversronte uitgeven binnen. Zodoende kan 'k now een warkster en een tuunman betaalen en in mien huus in Nijhooltpae naost de Weembos wonen blieden.

Ik hebbe de begeerte trouwens ok niet altied de baos blieden kund. As kiend he'k twee keer wat steulen. Et is niet te vergelieken mit wat Wijbe Gerrits uut de wege zet het, mar toch deugt et niet. Op et schoeplein he'k een keer drie segarebaanties achteroverdrokt tiedens et ruilen mit een maegien dat vlakbij me woonde. Ik vun ze zo mooi... Die drie baanties zitten nog in et album dat boven in een kaaste ligt. Ik hebbe nooit zo eerlik west en geef ze weeromme. Ik hebbe ok een keer een klein

Gerrit Hagevoort, de held van de familie.

vasien van een kienderserviesien mit naor huus neumen doe 'k bij een maegien naost de Koebos was te speulen. Ik vun et zo mooi... Et zol me niet verbaozen a'k dat ok nog hebbe. Et stelt echt niks veur mit wat Wijbe Gerrits daon het, mar ik bin toch niet hielemaole schone op 'e lever. En dat moet deur die aekelike kerel kommen. Et zit op 'e ien of aandere maniere toch in de genen en dan bij' d'r mit behept. Mar et is goed en biecht dit allegeer now in et eupenbaor op.

Laeter het Gerrit Hagevoort (1847-1907) uut Meppel de familie groot aanzien geven. Hij was trouwd mit Antje Johannes Oosterhof (1843-1917). Zij was een ooldtante van mien moeder die in de familie Annemuj nuumd wodde. Annemuj trok dus vanuut de Stellingwarven naor Meppel en daor woonde ze mit Gerrit Hagevoort an et Galmanspad nummer 1. Ze hadden daor een buunder-

en bessembienderi'je an et waeter en daor kuitelde nog wel es iene in, al of niet mit de dronkende kont. Mar Gerrit haelde ze d'r uut! Meer as twintig meensken het hij op die maniere van de verdrinkingsdood redded. Onveurstelber! Daor kuj' as familie ere mit inleggen. Dat is wel wat anders as die smerige dief uut Hooftwoolde. In de *Meppeler Courant* ston nao et wegraeken van Gerrit Hagevoort et volgende artikel. Prachtig om te lezen in de wat overdreven tael van die tied.

Woensdag den 20 dezer overleed alhier de Heer G. Hagevoort in den ouderdom van ruim 60 jaeren. Hij is van ons heengegaan, hij, de man in allen eenvoud. Al bereikte hij niet een hoogen ouderdom, al had hij geen zitting in hooge colleges, toch kan van hem gerust gezegd worden: zijn leven is niet nutteloos geweest. Bij hoe velen, zal hij, die thans van ons is weggerukt, nog in de herinnering voortleven, want hij was het, die in de moeilijkste oogenblikken steeds handelend wist op te treden; hij was het, die zeer velen uit 't water redde, sommigen zelfs den dood nabij. Was hij niet een held? Was hij niet de man die ver over de twintig drenkelingen uit de klauwen des doods rukte, misschien vaak bijna ten koste van eigen leven. Belooning noch dank verlangde hij, enkel menschlievendheid was zijn ideaal. Welk ingezetene was er niet mede ingenomen, toen hem na de redding van den veertienden drenkeling de zilveren eere-medaille werd aangeboden door de "Maatschappij tot Nut van 't Algemeen". Ook onze Koningin vereerde den held de Bronzen Eere-medaille en getuigschrift voor betoonde Menschlievendheid.

Wanneer hij mij Zondags tegen kwam, gedecoreerd met laatstgenoemde medaille, die prijkte op de breede borst, dan dacht ik onwillekeurig er aan dat daar heenging een held in den waren zins des woords. Zoo ooit dan mag van dezen nederige gezegd worden: "Een klein man kan in daden groot zijn." Rust, vriend Hagevoort. Rust zacht.

Meppel. T.H.

En weer bin d'r nao al die jaeren parrellen te trekken mit mi'j. Ik hebbe nog nooit iene, al of niet dronkend, uut et waeter haeld. Ik bin onderscheiden veur een leven laank vrotten veur et Stellingwarfs. Van de kleindochter van de Keuninginne uut et kraante-artikel kreeg ik in juni 2021 in et Keuninklik Peleis Amsterdam een Zulveren Anjer. En as jim mi'j mit die medallie op 'e briede bost tegenkommen op 'e elektrische fiets, zullen de meersten van jim ongetwiefeld daenken: "Disse ienvooldige man het grote dingen uut de wege zet."

Petret Johan Veenstra in ereburger-galerij

Veur et eerst sund 18 jaor wodde in meert 2021 een inwoner van West-Stellingwarf benuumd tot ereburger. Die grote ere overkwam de Stellingwarver schriever en verteller Johan Veenstra uut Nijhooltpae. Vanwege de corona kon dat doe niet echt vierd wodden. Daoromme gebeurde dat asnog op 15 december 2023, mit et onthullen van zien petret.

Johan Veenstra woont zien hiele leven al in West-Stellingwarf. Hij schrift verhaelen en romans en is dichter, spreker, kolumnist, vertaeler en verteller in et Stellingwarfs. Zien grappige en bijtieden ok ontroerende verhaelen kerakteriseren de West-Stellingwarver identiteit. Veenstra vertelde jaorelaank een kollum bij Omroep Friesland, de bekende *Stellingwarver Stiekeltokkies*. Hij schrift ok kollums veur de *Liwwadder Kraan-*

te. Butendat vertelde hij meer as 3.250 keer argens uut eigen wark, in de eigen gemiente en ok veer over de gemientegreenzen henne.

Wardering

Et ereburgerschap is niet de ienige wardering veur de enorme inzet veur et Stellingwarfs van de now 78-jaorige Veenstra. In 2001 is hij benuumd tot Ridder in de Odder van Oranje-Nassau veur zien wark in en veur et Stellingwarfs. In de twiede helte van 2020 wun hij de Rink van der Veldepries mit zien boek *Vroeger is veurgoed veurbij*. Et was veur de eerste keer dat disse pries toekend wodde veur een boek dat in een streektael schreven is. In juni 2021 kreeg Veenstra in et Keuninklik Peleis in Amsterdam een Zulveren Anjer van preenses Beatrix. Krek as zien benuming tot ereburger was de uitreiking

van de Zulveren Anjer vanwege corona een sobere angelegenhied. Veenstra blijft nogal bescheiden onder al die uterings van erkenning. "Heden nog an toe, ik bin mar hiel gewoon. Et blijft een betien wonderlik en et is een grote ere da'k ereburger van West-Stellingwarf bin. Mar as ik deur de supermark in Wolvege lope, daenk ik echt niet van 'hier lopt een ereburger'", zegt hij lachende.

Prachtige verhaelen

Burgemeester Van de Nadort vint de verhaelen van Veenstra prachtig. "De verhaelen van Johan hebben heur weerde over 50 jaor nog altied. Hoe as hij' bij'veurbeeld vertelt over de plattelaansvrouw'luden: ie zien et mitien veur je." De inwoner van Nij'hooltpae begon in 1971 mit zien schrieverij'e in et Stellingwarfs. "Doe kwam et eerste echte boek in et Stellingwarfs uut. Ik hadde d'r aenlik nooit an docht daj' oonze tael ok lezen en schrieven konnen. Deur de jaoren henne bin d'r meer as 50.000 boeken van mij verkocht." Uutaendelik vint de Stellingwarver taelkeunstener et vertellen lichtkaans nog wel mooier as et schrieven. Hij' zicht wel een groot verschil tussen doe en now. "Alles brokkelt zo of. Een protte van de verienings waar as ik vroeger kwam te vertellen, bestaon niet meer. As verteller gong ik vroeger wel 120 keer in et jaor op pad, now is dat nog zoe'n 25 keer."

Mooie tael

Veenstra daenkt niet dat kleine taelen et op 'e duur in de bienen holen zullen. "Vroeger bleven een protte meensken vaeke heur hiele leven in dezelve streek wonen. As d'r een kiend uut Hollaand of Frieslaand in Nij'hooltpae op schoele kwam, praotte dat binneren de kotste keren Stellingwarfs. Dat is niet meer zo. Et is lichtkaans niet te keren, deur de ieuwen henne bin taelen verdwenen of veraanderd." Hij' zol et wel slimme spietig vienen as et Stellingwarfs uut de tied raeken zol. "Tael is ok een gevuul, een riek gevuul. Et heurt bij' de identiteit van een streek." On-

daanks zien zorgen over de toekomst van et Stellingwarfs, beleeft Veenstra nog altied een protte plezier an zien wark. "Ik hebbe de meensken lezen en heuren laoten hoe mooi as heur eigen tael is."

Scheenesluus

Op vrij'dag 15 december het de burgemeester in et gemientehuus et petret van Johan Veenstra onthuld. Et wodde toevoegd an de galerij daar al petretten van zien zes veurgangers hongen. De galerij mit ereburgers is een schoffen leden verplaetst van een gang op 'e benedenverdieping naor een ruimte krek buten de raodszael. Op die maniere zullen meer meensken de petretten zien. As eerste in de galerij van ereburgers is d'r van Johan Veenstra gien petret schilderd deur schilder Anton Verheij, mar het fotograaf Rob de Wind de nij'ste ereburger op petret zet. De foto is maekt bij' de Scheenesluus, ien van de favoriete plakkes van Veenstra in West-Stellingwarf. "Et is kerakteristiek veur Johan en waor hij' veur staot."

Galerij van ereburgers

Sund 1955 bin d'r in West-Stellingwarf zeuven meensken benuumd tot ereburger van de gemiente. De eerste was burge-meester Hendrik L. Dedden in 1955. Vervolgens kwammen in 1958 raodslid Johannes Mooij, burgemeester Hendrik Huisman in 1963, dokter Pieter Hendrikus Brons in 1964 en wethoolder Arend Heida in 1969. Nao de benuming van Heida wodde d'r zoe'n 36 jaor laank gien ereburger benuumd. Eerst in 2005 gebeurde dat weer, doe burgemeester Remco Heite ereburger van West-Stellingwarf wodde. Iederiene kan bij' et gemientebestuur iene as ereburger veurdregen. Ie kommen in anmarking aj' een grote en positieve bij'drege leverd hebben an de gemiente West-Stellingwarf of de eigen gemienschap. Een veurdracht wodt deur de gemienteraod aachter dichte deuren behandeld.

‘De leven gevende’

Ze slinteren deur de gezellig drokke straoties van *Saint-Rémy-de-Provence*. Straotmuzikaanten en een bonte verzaemeling uutstallegies. Een bostbeeld van *Nostradamus* vaalt op. Ze lezen dat hi’j in 1503 in *Saint-Rémy-de-Provence* et levenslocht zag; uut de tied raekt in *Salon-de-Provence* in 1566.

‘Betaal je jarenlang pensioenpremie en word je maar 62!’, grapt Eva.

As perfectet zol hi’j oorlogen, Napoleon, Hitler en meer veurspeld hebben. Zels de Paus - destieds kotbi’j setteld in Avignon - maekte gebruik van zien beschouwings. *‘We treden in de voetstappen van Vincent van Gogh’*, herinnert Eva Wolter; heur grote weens. Zudelik van *Rémy-de-Provence* ligt *Saint-Paul-de-Mausole*, waar Vincent van Gogh van meie 1888 tot juni 1889 opneumen west is. Wolter wus wél dat hi’j in Arle woond het. En dat hi’j daor - mit deur

overmaotig absintgebruuk - van et pattien raekte. In onmin raekte mit Gauguin en himzels een oor ofsnee. Dat hi’j juust hier opneumen west is, wus hi’j dus niet.

‘Daar gaan we nú naar toe. Daarna heb ik nog een verrassing!’

‘Wij gaon et mitmaeken!’

‘Komen we wél wat later terug de camping. Maar ach, onze hitsige buurvrouw levert jou alleen maar spanning op’, plaogt Eva en kniept Wolter even in zien ziede.

‘Vaalt wel mit’, beweert hi’j, *‘ik kriege gien honger van dat vrommes!’*

‘Nou dat weet ik zo net nog niet!’ Zi’j slat een aarm om Wolter en gefit him een tuut.

‘Monsieur, cette belle femme doit vous rendre très heureux!’ (Meneer, disse mooie vrouw maekt jow vaast hiel gelokkig), ropt een ooldere man. Eva kikt de man an, maekt heur vuurrooie lippen vochtig, gunt de man een verleidelike blik en striekt mit ‘e haand uitdaegend deur heur weelderige haor.

‘Het is maar een paar kilometer verderop’, pakt zi’j onversteurber de draod weer op. Nog gien kertier laeter staon ze bi’j *Saint-Paul-de-Mausole*. Et grote broonzen bield van Vincent van Gogh mit een bos zunnebloemen in zien haand, vaalt niet te missen. Binnen en buten staon of hangen reproducties op et plak vanwaor hij et wark doe schilderde.

‘Vincent heeft in dát jaar 150 werken gemaakt!’

‘Hi’j moet as een raozende tekeer gaon wezen!’ miemert Wolter. *‘Triest dat hi’j psychologisch zo an ‘e grond raekte; mar 37 wodden.’*

‘Sommige popsterren werden maar 27; Jimi Hendrix, Janis Joplin, Amy Winehouse!’, ver-

geliekt Eva. *'Vincent was popster in zijn tijd!'*
Aanderhalf ure laeter rieden ze naor Les-Baux-de-Provence; de verrassing van Eva.

Ze treffen mekeer - een half jaor eerder - bij de klusies in de 'Ziggo Dome' naor een konsert van *'Queens of the Stone Age'*. Toegelieke pakken ze heur tasse. De kleine slaanke jonge vrouw mit weelderig oranje-rood hennahaor en de lange kaelende man van middelbaore leeftied.

Zij lacht. *'Ook zo genoten?'*

Ze raeken an 'e praot wiels hij bedaenkt nog gien slaopplak te hebben.

'Je komt uit het noorden!'

'Klopt! Appelsche', en pakt zien mobiel.

'Vraogen of mien breur in Haarlem slaopplak het.'

'Je kunt bij mij slapen! ... Ik ben Eva, en jij?'

'Wolter! Hiel aordig van jow Eva mar ...'

'Kom maar mee!' Ze lopt toe op een bont beschilderd karregien. *'Jij fietst!'*

Tien minuten laeter staon ze in een atelier. Schilderijen op ezels en in liesten. Geur van eulie en terpentien. Stellings mit materiaal en ark. Een netuurstienen fallus waoran - zo te zien - nog warkt wodt. Onder een laampe staon hennepplanten. Middenin de ruimte een bont beschilderde VW-bus; d'r naost een groot hemelbedde.

Ze lopt naor een koelkaaste. *'Iets drinken?'* Uut luudsprekers klinkt even laeter Pink Floyd. Ze drinken een biertien; Eva stikt een joint op.

'Ik slaap naakt!', is 't iniens. Prompt kliedet zij heur uut. De anblik van heur tatoeërd lichem benemt Wolter zien aosem. Wat een vermaekelike vrije voegel! Hij vraot him of waor hij slaopen moet.

'Kom je zo?', is 't dan.

Wolter wodt wakker van gehaemer. Eva - nog altied naekend - is drok in 'e weer mit de netuurstienen fallus. *'Blauwe vinvissen hebben een penis van drieënhalve meter, heb ik gezien in het Fallusmuseum in Reykjavik!'*

Wolter tilt et dekbedde op. Mistroostig stelt hij vaaste: 'Op et stuit 1% daarvan!'

Ze lacht en kikt omme. *'Je bent best leuk!'*

Wolter vraot him of wat de verbiening is tussen disse expressieve onofhaankelike jonge vrouw en him. Hij, saaie kaele scheiden lerer wiskunde van middelbaore leeftied mit 'n 'burn-out.'

Deur him in heur parredies toe laoten is d'r in een mum van tied wel een hiele bijzondere vertrouwelikhied ontstaon. Saemen eten - en geneuten - van verbeuden vruchten. Et gevuul dat Eva him weer levenslust geft naor alles. Dat zij him waarschienlik zicht as aeventuertien veur iene nacht, zorgt veur een zoere ofdrong.

Een half jaor laeter 'appt' Eva him tóch. Of hij zin het om mit heur naor Frankriek te gaon. Wolter is hatstikke bliede, want hij hadde heur al uut zien heufd zet. Zij hadde

him doe verteld meerstal allierend op pad te gaon mit heur 'flower-power'-bus. Naor hippie-campings waor kuunsteners en muzikaanten saemenkommen. Onderweg het Eva nóg een butengewone verrassing veur Wolter. As ze kot nao Nancy de tolgeweg oprieden. Wolter trekt krek et kaortien uut de automaat. De slagboom zoeft al omhogens, as Eva meldt: *'Heb ik al gezegd dat we naar een naaktcamping gaan?'*

'Hè?', ropt Wolter schrokken. Prompt laot hij et kaortien uut zien haand valen. In lichte paniek kikt hij Eva an. Gehaost koppelt hij de rieme los, eupent de deure en vient et kaortien achter et veurwiel van et bus-sien. Eva kikt Wolter mit een ondeugende blik an.

Les-Baux-de-Provence is iene van de mooiste dörpen van Frankrijk. D'r is een kesteelruïne, mar ok kalkzaandstiengroeves. Ze bin et indrokwekkende decor van een betoverende multimediashow. Op de hoge waanden, op de pilaoren en op de grond wodden warken van de grootste naemen uut de keunstgeschiedenis projekteerd, mit bijpassende meziek. De bewegende beelden dompelen heur onder in de kleurriekie wereld van Mondriaan, Vermeer en Van Gogh (!).

Opteugen van wat ze mitmaekt hebben, kommen ze weeromme op 'e camping.

De camping waor ze gister naor toereden binnen. Bij een oolde provençaolse boerderije langs een doodlopende weg an 'e Rhône. Eva dot de inschrijving. Even laeter heurt Wolter iene roepen: *'Eva wat leuk!'* Hij wodt even zenewaachtig as hij zicht dat een naekte jongkerel Eva ankroept. Die helpt heur et staonplak te vienen. Daor stelt de bloterik him an Wolter veur as Sjors. Eva verklaort dat hij op 'e keunstakedemie zit waor zij zo-now-en-dan een gaastles gift. Sjors legt uut dat hij ommenocht een staonplak verdient mit haand-en-spandiensten. Mit 'n kniepoge naor Eva smeert hij him. Et ontgaot Wolter niet en hij vragt him of, welke lessen Eva Sjors nog meer geven het. Zij struupt intied heur kotte jurkien in iene beweging uut. 'Now, dan za'k ok mar', mompelt Wolter asof hij van de hoge duukplaanke springen zal.

'Heb jij je wel netjes geschoren?', plaogt Eva. 'Mien Gillette-fusion he'k mit', zegt Wolter scharp.

'Janny wil et ok wel even doen heur!', biedt de camping-buurvrommes an. Een deur de zonne broonsde vrouw mit blauw-gruun stiekeltieshaor, hinderd deur ofnemende antrekkelikhied. Heur prissentaoisie bewiest dat dit benul nog niet hielemaal tot heur deurdrongen is. Ringegies deur tepels, naevel, en roege tattoos benaodrokken dit.

Wolter hooft niet van tattoos, al vint hij die van Eva waore keunstwarken.

De vrouw blykt van Winterswiek te kommen, belast mit bemuuzocht. Niet hinderd deur bescheidenhied klept ze as een kiepe-zonder-kop. Dat mannen - veural de Fraansen - niet te vertrouwen binnen. Asof Eva een maegien van vuuftiene is. Mar heur blik naor Wolter verraodt dat zij daor zels niet genog waekzem in is. Want tegen Eva fluustert zij: 'Mag ik him een keertien van jow lienen?'

Uut heurzels wodden de campingriegels - asof zij d'r over gaot - opsomd. Zo ok de gezaemenlike aktiviteiten, waarbij Wolter geliek denken moet an semi-verplichte volleybal- en tennistoernooien.

'Ik zuke nog een maot veur et gemengd-dubbel badmintontoernooi', gaot Janny veerder. Wolter vraagt him of hoe zoks d'r op een naektcamping uutzien zal. *'Lijkt me wel iets voor mijn vriend'*, plaogt Eva. Wolter hooft de boot of: 'Ik heb mien racket niet mit!'

Dat was dus gister.

As ze nao Les Baux weer bij heur plak ankommen is't: 'Ah, jim bin d'r weer! Een racket he'k krek al regeld heur!' Janny blykt niet veur iene gat te vangen.

Niet raer want 'juffrouw Janny' - zoas Wolter heur nuumt - hadde gister al an Eva dudelik maekt dat zij wat opwunnen raekt van him. Mar van et bield van 'juffrouw Janny' mit al heur uterlikheden - zoas die op zien netvlies etst binnen - wodt Wolter niet botte hiete.

Veur zien ego liekt et him wies om dit bield te overdekken mit wat angenaemers. Zoas dat wat ze vandaege mitmaekt hebben; et is niet ofdoende. Dan komt et bield naor veuren dat him al een half jaor lang deur zien kop speult. Van die morgen nao die wilde naacht doe Eva an die skulptuur warkte en tegen him zee: *'Je bent best leuk!'*
D'r kommen allerhaande chemische per-

cessen in zien lief op gang. Overtuugd dat Eva zien 'leven gevende' is, nao die rottied. Zien scheiding en et opbraand wezen; alles wat hij mar muuzem verwarkte.

Toegelikertied vraagt hij him opnij of wat as hij veur Eva betekent.

An Janny het zij him ommes veursteld as 'Mijn vriend!' Dus niet: 'een vrund!'

Wolter klaampt him daoran vaaste. Gien getwiefel meer, nimt hij him veur.

'Kom mar op mit dat racket!! Ik bin d'r hielemaol klaar veur!', zegt hij stoer.

'Bikkel!' Eva lacht en warpt Wolter een haandtuut toe.

Wolter erveert op et stuit een vule zutere ofdronk.

Van de redactie

Wiesneus, tidschrift veur basisschoele-kiender in de Stellingwarven

Vlak veur de veurjaarsvekaansie kriegen alle kiender van de basisschoelen in de Stellingwarven ommenocht et tidschrift Wiesneus mit naor huus.

Et prejekt Wiesneus lopt al een jaor of tiene in Drenthe en ere Nedersaksische perveensies, mar et is now veur et twiede jaor dat de Stellingwarven ok mitdoen an dit onderwiesprejekt. Alle teksten bin prachtig

vertaeld deur de Stellingwarver schriefster Christine Mulder.

In et 16 bladzieden tellende tidschrift staon verhaelen, gedichten, puzels en een kleurplaete. Veur elke leeftied is d'r wat te lezen en wat te doen. Kiender die een mooie kleurplaete insturen of een goeie oplossing van de puzel, kunnen een mooi pakket mit kienderboeken winnen. Et eerste exemplaor wodt ankem weke utrikt op een schoele in Wolvege.

Hieronder et gedicht *Vleermoes* uut de Wiesneus. Dit gedicht was schreven in Veenkeloniaol Drents. Christine Mulder het et ommezet in et Stellingwarfs.

De veurkaante van de Stellingwarver Wiesneus. Wie gien kiender op de basischoele het en toch graeg een exemplaor van de Stellingwarver Wiesneus hebben wil, kan ommenocht een exemplaor ophalen bij de Schrieversronte.

Vleermoes

*Ik kan niet slaopen
Ik bin bange
Veur de vleermoes
Kom now dan
Kiek dan heit.*

*Lig niet zo te mierken
Dat is gewoon 'n scheure
In et behang, mien kiend
Hier hej' wat waeter
Heit dot de deure dichte*

*Heit gaot de trappe of
Naor beneden
De vleermoes lacht
't Zal jow heit mar wezen!*

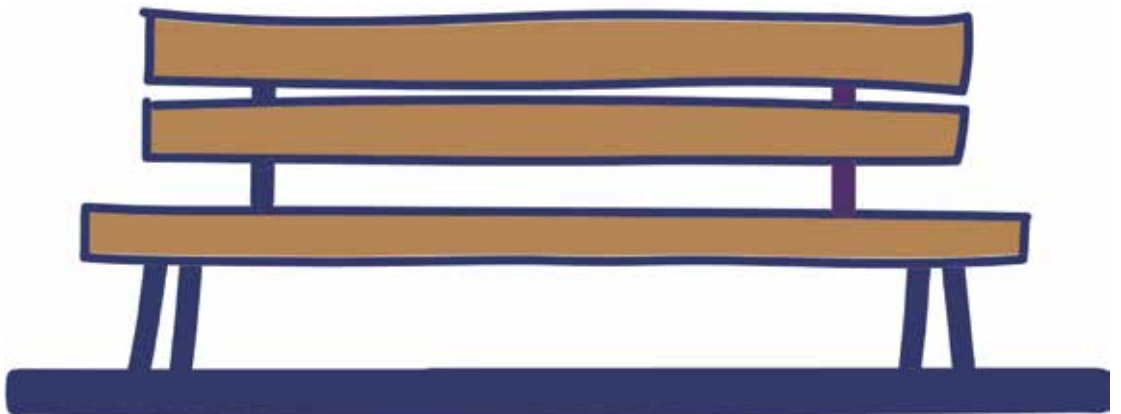
Cobi de Jonge

Et buurtbaankien

An de buterkaante van de stad is een grote briede straote mit alliend mar winkels, waor as Jannie riegelmatig es even langes kuiert. Ze geniet al een stokmennig jaoren van heur pensioen. Eerder was ze wiekzuster in disse zelde buurt. Even wieder is een rotonde en daor kotbij staot een hoge flat, daor as meest ooldere meensken wonen. Vanwegens heur wark kwam Jannie daor ok vaeke bij goenend over de vloer en zodoende wet ze dat daor vule meensken wonen die heur slim ienzem vulen. Sund kotten is d'r bij die rotonde een baankien daelezet deur de gemiente. Jannie lopt daor wel gauw es even daele en ze zicht dat d'r de hieltied meer meensken op et baankien zitten. Middags, zo tegen vieren, zit et buurtvolk trouw op heur baankien en dan maekt Jannie wel gauw es een praotien mit de meensken die daor zitten. Et is daor altied gezellig. Een katte uut de buurt komt de gelederen seins ok verstarcken en wodt uitgebreid anhaeld deur de baankzitters. Gaon deweg leren de meensken mekeer wat beter kennen en zodoende dielen ze in heur praot alle diepte- en hoogtepunten uut heur leven. Et daegelikse buurtbaankbezoekien is een aorige onderbreking veur disse oolderen, et deurbrekt heur sociaole isolement. Boven dat levert et buurtvrundschoppen op. Onderhaand is Jannie ok al onderdiel wodden van et buurtbaankien en is ze vaeke een luusterend oor veur de meensken die heur ei kwiet willen. Daor hej' bijglike Betsie, zij zit daor vaeke as eerste mit heur hontien Sofietje, die as vrouwelike ster vule antrekkingskracht het veur de honnevrunties uut de buurt. Betsie woont alliend en doe ze kotleden een ni'je heupe kregen het, zorgden heur buurtbaankvrunden veur et utlaoten van Sofietje.

Immie, van 85, komt alliend naor et baankien as et niet te koold is. Ze vertelt dat ze sund een jaor wedevrouw is en et leven zonder heur man vaalt heur slim zwaor. Kiender hebben ze nooit kregen en de inkelde familieleden die ze nog het wonen wied vot.

Een ere trouwe buurtbaankzitter is Harmen. Somstieden komt hij in et gezelschap mit twie van zien kleinkinderties en dat brengt verdievedaosie en gezelligheid. In zien warkzeme leven was Harmen direkteur van een groot bouwbedrief. Hij het altied wel wat te vertellen.

Iedere middag komt Mahmoud d'r an schosselen, leunend op zien kuierstok, om an te schoeven op et baankien. Hij het altied straotemaeker west en het hadde warkt veur zien brood. Naor de moskee gaon lukt him niet meer, hij bidt in zien huus vertelt hij. Familie het hij niet meer en zo geniet hij dubbelop as hij ere meensken treft bij et baankien, om mit heur et leven te dielen.

Dan is daor nog Hermien, een hiele lieve vrouw, mar ze is slim kotaosemig en kan mit muute de gang naor et buurtbaankien maeken, daaromme komt ze meerstal in heur elektrische roltoel. Jannie het onderhaand een goeie baand mit heur. Zij bin echte buurtbaankvrundinnen wodden. Now en dan drinkt Jannie bij heur thuus een koppien thee en doen ze tegere een spullegien. Dat kot veur Hermien de ienzeme lange weke wat, en Jannie vint et hiel gezellig. Disse buurbankzitters hebben een boel mitmaekt in heur leven en vertellen d'r vaeke over, daor kan Jannie mit genoeg en naor luusteren. Ze zicht ok dat et treffen van mekaander de meensken goed dot, en dat ze d'r van opfleuren. Betsie zee laestdaegs: 'Et is niet zomar dawwe hier mit mekeer in de kunde kommen binnen. Et gef t oons allemaole meer moed en d'r schient meer locht in oons leven.' Betsie is een geleuvige vrouw, en ze kan hiel goed luusteren. Ze laot vaeke blieken hoe as heur geleuf heur weer moed gef veur iedere ni'je dag.

Dat de meensken hier op et baankien mekaander treffen en mekeer vrundschop bieden is een zegen waar heur sociaole isolement mit deurbreuken wodt. Jannie daenkt bij heurzels, dit buurtbaankien brengt vrundschop.

Bij Van der Valk in Wolvege wodt op vrijdag 22 maart 2024 van 10.00 uur in de morgen tot et aende van de middag een warkconfereensie Nedersaksisch holen.

Meer infermasie over programme en anmelden kuj' in kotten lezen op oonze webstee: www.stellingwarfs.nl

H.J. Bergveldpries wodt uttriekt

In een biezondere omliesting

Op maendagaovend 25 maart 2024 wodt veur de negende keer sünd 1982 de H.J. Bergveld-pries uttriekt. In de haast van 2023 wodde de ni'je jury bijmekaander reupen: Ingeborg Nienhuis, Peter Hiemstra en Pieter Jonker. Zij mossen heur bugen over al datgene dat in de wereld van de Stellingwarver schrieveri'je in et tiedvak 2017 tot en mit 2022 verschenen is, mar dat gul ok veur films en theater. Kotomme een huudvol wark veur de jury. Et is dudelik wodden dat de jury ienraodig een positiief besluit neumen het. Op dit mement maeken we nog even niet bekend wie as de H.J. Bergveld-pries krigt. In overleg mit et bestuur van de Stellingwarver Schrieversronte wodt bepaold wanneer de jury daarover naor buten treedt.

De jury is van oordiel dat de feestelike uutrikkinge van de pries een cultureel hoogtepunt in Stellingwarf wodden moet. Plak van de feestelikheden is de karke van Berkoop. Mooier plak kuj' je haost niet veurstellen. Naost dat d'r ommedaenken is veur de veurdracht van et juryrappot en de uutrikkinge van de pries is d'r keuzen veur een biezondere omliesting. Et Nijtkoor brengt onder leiding van dirigent Klaas Peter van der Laan een pergramme rondom de Winterreise van Schubert, waarbij solisten en verhaeleverteller Anne Doornbos optreden. Johan Veenstra vertaelde

ooit alle lieten van de Winterreise, baseerd op gedichten van Wilhelm Müller. Dus et Stellingwarfs zal volop klinken!

Veurige zoemer trad et Nijtkoor veur et eerst succesvol op in een volle karke mit dit pergramme in Eupen

Stal Berkoop. Al gauwchtig wodde bedocht dat dit optreden een prachtige omliesting wezen zol veur de H.J. Bergveld-pries.

De bedoeling is dat ok raods- en staotleden nuugd wodden, dat d'r volop publiciteit maekt wodt en dat de karke weer bastensvol zit.

Hool de aankondiging goed in de gaeten. Et Stellingwarfs, de Stellingwarver schrieveri'je, de Stellingwarver Schrieversronte en elk die bijdreegt in dit pergramma moet schitteren! Laeter moeten de meensken zeggen kunnen: 'Wat mooi dat ik dat mitmaekt hebbe!'

De H.J. Bergveld-pries is begin jaoren '80 opzet deur de gemienten Oost- en Weststellingwarf. Zij hebben laeter de verantwoordelikhied veur de pries en de organisaosie bij de Stellingwarver Schrieversronte legd. De pries bestaot uut een prachtige penning die destieds maekt is deur beeldhouwer en medailleur Guus Hellegers van Steggerde, uut een geldbedrag en uut een feestelike uutrikkinge. Eerst was de pries tweejaarliks. Laeter wodde besleuten dat de pries ien keer in

de zes jaor uutriekt wodt. De pries wodde toekend an Hendrik Vondeling (1982), Johan Veenstra (1984 en 1991), Pieter Jonker (1986), Fokke Middendorp (1996), Henk Bloemhoff (2003), de Stichting Stellingwarver Schrieversronte (2009) en Ruurd Jelle van der Leij en Freddie de Vries (2016).

Et doel van de pries is et anvieten van et verzorgd bruken van et Stellingwarfs in verschillende domeinen, et mitwarken an et uutbouwen van de Stellingwarver kultuurtael en et mitwarken an een betere gruui en bluui van et Stellingwarfs. Bergveld zol niet aandars wild hebben, zuwwe mar zeggen.

- cycles over et leven -

Op mien aarm

*Daor lig ie op mien aarm,
nog nat en krek geboren,
jow slaopen, 'k wil niet storen,
jow huid zo teer en waarm.*

*Jow bin niet as een aander kiend,
mar we zullen je altied dregen,
in veur en ok in tegen,
bij' oons betekent, nooit alliend.*

*Wat komt, dat is onwis,
krek as veur ieder aander,
mar wat 't veurnaemste is;*

*de liefde veur mekaander,
staot veer boven et gemis,
...ik wenne en veraander.*

Harmen Houtman

Ni'j boek Freddie de Vries

Schriever Freddie de Vries uut Hooltpae en Ruurd Jelle van der Leij, schriever en fotograaf wunnen in 2016 de H.J. Bergveldpries veur *Et Stellingwarver Voegelboek*. Een prachtig boek waar de voegels in beschreven wodden die in et gebied Stellingwarf veurkommen of veurkommen kunnen. Et boek was binnen een jaor uutverkocht. Een peer jaor laeter kwam Freddie de Vries mit een verhaalebundel mit de titel *Ok et beste peerd stroffelt wel es*. Ok dat boek is uutverkocht. Gelukkig het Freddie de laeste jaoren niet stille zeten. Hi'j het mooi deurschreven zodat d'r ankem veurjaor bij de Schrieversronte een ni'j boek van him uutkommen zal mit de titel *Riekdom maekt de soep niet lekkerder*. *De Ovend* mag disse maond alvast ien verhael uut zien ni'je bundel plaetsen.

Kot veur de kop!

Japie Schokker woont in Blesdieke, wat ofgelegen midden in de bos, an de Friese Veldweg en is shovelsjefeur bij een firma in Wolvege die puun breekt. Hi'j doet dit now al zoe'n dattien jaor en kan merao-keel ommegaon mit zien grote, gele Volvo L350H. Behendig kan hi'j mit dat lompe voertuug uut de voeten en de joystick ligt him lekker in de haand. Japie, mit zien dikke bos blond, krullend haor is meerstentieds goedgemutst en kan et goed mit zien meeste maoten vienen. Toch is hi'j wel es wat kot veur de kop en dan moej' him niet veur de voeten lopen. Mit Wouter Koning, die op et kantoor zit, het hi'j een soortement haat/liefde verholing en bij'tieden ontspoort et wel es tussen heur beiden.

Hi'j behandelt zien sjoel as een luxe auto en is d'r allemachtig zunig op. Elke vrijdagmiddag om een uur as vufe maekt hi'j 'm grondig schone. Van buten haelt hi'j de hogedrokspuite d'r overhenne en van binnen hemmelt ie 'm hielemaole schone mit de 'Kirby' stofzoeger. Mit grote zwatte plakletters staot de naeme van zien vrundinnegien Lettie op de deure van de shovel. Ja, hi'j is slim wies mit Lettie, waar

as hi'j now al haost twee jaor verkering mit het. Ze bin al drok op zuuk naor een woning en laestdaegs hebben ze al twee keer een ri'jgieshuus in Ooldemark beken. Hi'j het Lettie destieds 'veroverd' op de Lambertusmaark op Hemelvaortsdag in de feesttente. Lettie Jongschaop kwam van Ossenziel en heur vader is rietsnieder in de Weerribben. Ze wil wel graeg in 'Ooldejujje' wonen, want dat is een gezellig plakken mit veul verienings en ok nog wat middenstaand. Lettie warkt now al een kleine vier jaor bij et infermaosiecentrum van Nationaal Park de Weerribben/Wieden in Ossenziel an de balie. Mooi ofwisselend wark en deurdat ze opgruid is in de Weerribben en heur familie al ieuwen wotteld is in disse unieke waeterwereld, kan ze mit de onwetende toeristen honderduut praoten over de meugelikheden en de geschiedenis van dit mooie netuurgebied. Ofhaankelik van et weer, kommen d'r elke dag meerstentieds bulten bezukers die rondleidings willen of zelf vaeren in een kano of een sloepien.

Dan op een donderdagmorgen, zo vlak veur de bouwvak, komt Japie mit zien knalgele, oolde Opel Manta et terrein opscheuren, want hi'j is wat an de laete kaante. Zien 10-jaorige heddershond Floris was van de

morgen d'r van deur gaon mit et uutlaoten. Hij hadde een haeze in et laand naost huus in de smiezen en was niet meer te hollen. Japie raosde as een gek naor Floris, mar hij luusterde veur gien meter. Pas nao een half ure kwam ie d'r weer anzetten mit de tonge uut de bek. Je konnen zien dat et jonge d'r of was en gelokkig hadde hij de haeze niet te pakken kregen.

Japie het dus al niet zoe'n geweldig zin as hij et terrein oprieden komt. Hij bargt zien broodtrommeltien op in de koelkaaste in de warkplaets en loopt gauw naor zien vertrouwde gele 'besien'. Hij zal de kabine instappen en zicht tot zien grote verbaozing, dat d'r 'Slettie' op de deure staot in plaetse van Lettie. Hij wodt withiete en daenkt: 'welke idioot het die 'S' d'r veurplakt. Dat kan mar iene daon hebben,' spookt et in zien heufd omme: 'Wouter!'

Japie drijt now hielemaol deur, klimt in zien vertrouwde Volvo L350H, riedt een aentien veuruut en koppelt de laedbak of. Dan riedt hij naor de aandere kaante van de grote loods en koppelt daor de lepels veur zien monsterlike vehikel. Dan gaot hij in volle vaort naor et parkeerterrein en zet de lepels onder de bordeauxrooie Deux Chevaux van Wouter. Wouter is slim wies

op zien old-timer van bouwjaar 1957 en zet 'm altied 'vrij' op de linkerkaante van et parkeerterrein, zodat d'r gien aandere auto's tegen op rieden tiedens et inparkeeren. Ok gaot hij elk jaar in juni een weekaend mit zien vrouw Annet naor Hooltpae. Daor kamperen ze dan saemen mit alderhaande leden van de Citroënclub uut alle hoeken van Nederland. Ze maeken dan alderhaande toertochies deur de mooie omgeving en aovens zitten ze gezellig te barbecuuenen. Japie het inmiddels et broes op de lippen staon, riedt et troetelbesien van Wouter richting et kantoor en zet him vervolgens boven op et platte dak. D'r kommen al een paer vrouwluden uut et kantoor lopen en ok Wouter komt d'r achteran en schrikt beheurlik. Wouter vliegt naor de shovel van Japie en zegt mit stemverheffing: 'Waoromme hej' mien ente daor boven op zet?' Japie is nog altied deur et doller henne en zegt haost schreeuwend: 'Dat zul ie niet weten!' Wouter schuddekoopt een keer en zegt nog kwaoier: 'Wij' 'm d'r wel even gauw en zonder brokken weer ofhaelen?' 'Nee', zegt Japie beslist. 'De meeste enten kun toch wel vliegen!'

Freddie de Vries

De azalea

Hi'j ston naost me in de ere riego veur de kassa van et tuuncentrum. Zwatte schoenen, nette spiekerbroek, de regenjasse over de gewone henne. Op zien heufd had hi'j een blauw pettien, waarvan de kleppe niet recht naor veuren stak. Aenlik een deursnee man van omdebij' de zestig. Hi'j vul me op deur de rooie azalea in zien roege linker haand. Et was een kleine, vuuf centimeter hoge mit drie bloempies in een gries pottien. Eins paste zoe'n plaantien niet bij disse man, die, naor ik inschatte daegeliks mit de schoppe of de vörke doende was. Of op de steiger de stiender deurgaf an zien kollega bouwvakker. Wi'j weren zowat toegelieke an de beurt.

Doe ik buten muuite hadde om mien joekel van een palm aachter in de auto te drokken, zette hi'j veurzichtig zien plaantien in de fietstasse. 'Een groot verschil,' zee hi'j opiens. 'Maekt niet uut,' was mien bescheid, 'as et mar uut een goed hatte komt.' Hi'j nikte en zee: 'Et is veur mien oolde mem. Heur Fraanse geranium het et zitten laoten. Et is zo kael zonder zoe'n fleurig strukien op heur kassien.' Ik luusterde en perbeerde mien palm in de kattedak te kriegen. Onderwiels gong hi'j op de pakkiesdreger zitten en gniesde me stillegies uut. Zo te zien verwaachtte hi'j een reaktie van mien kaant. 'Het jow mem dan niet meer as iene geranium?' gong ik deur, 'de meerste ooldere meensken hebben de veensterbaank vol staon. Ze kun d'r bijtieden kwaolik bij om waeter te geven.'

'Mem ligt de hiele dag op bedde in et verpleeghuus,' verklaorde de man. 'Naost heur bedde het ze een kassien staon waor mar

plak is veur iene bloeme. Mar die moet d'r wél staon, hadde ik wel deur. Vroeger hadden we een protte veur de raemen. Overal kreeg mem stekkie en in de kotste tied wodden dat grote plaanten. Ze kon d'r ommeraek mit ommegaon. Ze wus nao tieden nog bij elke plaant, van wie ze die kregen had. Ze gaf ze allemaole een naeme. De begonia hiette 'vrouw Binnema', et vlijtige liesje 'buurvrouw Appie'. De hanger gaf ze de naeme 'Berend Bos'. As de familie buten bespruid wodden mos, reup ze: 'Wi'j Metsje van et Binnenpad' even ophaelen. Of geef 'Froukje Jalving' even een goeie scheut!'

Et was heur lust en heur leven, die plaanten. Doe ze naor een bejaordehusien gong, wol ze alle veertig wel mitnemen. Zoks kon vanzels niet en ik kreeg d'r een stokmennig mit, krek as mien breurs en zusters. Spietig genug had ik niet van die grune vingers as mem en nao een posien leuten een peer de koppies hangen. As ze bij mi'j op vesite kwam dan miste ze d'r weer een peer! Ik hul heur wel es veur et lappien over de verdwiening van heur kostberheden. Nao verloop van een jaor of twieje wodde heur onthoold minder en wus ze niet meer wie as ze votgeven hadde. Doe belande ze in et verpleeghuus.'

De onbekende man hul even op mit vertellen en pakte de kleine azalea weer uut de fietstasse. Zien grote knoesten hadden et pottien beet op een maniere as zol hi'j et zo an mot kniepen. Toch keek hi'j d'r naor as een belangriek kedo veur zien mem. Ik vrotte weer even mit de stamme en de grote blaeden van mien ankoop. Et leek dat hi'j me niet meer opmarkte. Zien ogen glaansden en stonnen opiens weer eern-

stig. 'Weet ie, we hadden een huusholing van tien kiender. Mem en heit hadden et drok, mar d'r was nethied en odder. We bin grootbrocht mit een protte liefde en aj' et neudig hadden was d'r een briede schoot en een luusterend oor. Mar aj' niet in 'e stringen bleven, dan koj' een flinke tik verwaachten. Dat overkwam veural mien jongste breur, die een roerige pubertied deurleup. We hadden et niet bried. Van de veertig gulden, die mien vader in de maond verdiende, gongen d'r al tiene naor de huurbaos. D'r wodde weinig kleraosie kocht. Mem en de zusters breiden en maekten van groot weer klein, aj' begriepen wat ik bedoele... Mem zocht 'de schone bouw' wel es of op bieten en eerpels. Mar d'r ston nooit een leeg bod op taofel, wel es iene zonder vleis. Heit hadde niet altied wark en d'r was wel es iene van de kiender kochelig, spijjerig of grieperig. Mem heur wereld was een protte beredderen en mar kot slaopen.' 'Dat is now aandersomme in et verpleeghuus. De zusters zeggen dat ze mar amperan wakker is. As wij as kiender d'r binnen, herkent ze oonze stemmen nog, mar kikt mar kwaolik omhogens. De oolde wereld staot in petretties om heur henne op et kassien. De trouwfoto van mien vader en heur op 'e raand: strakke gezichten en een boeket van witte anjers. De kiekies van oons as kiender in twie riegels achter mekeer. Et past allegeer mar krek.' 'Ze is d'r niet echt meer bij. Elke keer wil ze me verhaelties vertellen. Ze bin warrig, mar iene die heur goed kent, zo as ikke, het an een peer woorden genoeg. Somstieden wist ze naor een liesien, dat ik dan in de haand neme en veur heur gezichte hole. Vaeke zwiegt ze eerst een posien en kikt d'r mit andacht naor. Dan murmelt ze een peer woorties, die ik meerstal wel begriep, mit de heugenissen an vroeger thuus. As ik et nao een peer minuten weeromme zetten wil, pakt ze mien polse en strikt

even over et glas veur de foto. In mien gedaachten komt et verhael van mien heit, die vertelde dat hij ooit spul mit heur hadde, deur per ongelok een taofeltien mit een klivia omme te stoten. Of de heugenis die mem me vertelde over mien beppe. De grote kastster, waor elk jaor veur speerd wodde en die altied dichte naost et stalle-gien mit de voerbak ston.'

'Ik daenke dan an al die keren dat ze mij op schoot nam veur et slaopen gaon. An die aovend, jaoren laeter, dat ze zee: 'Ie weten et van die paorse orchidee mit die kleine grune aoderties op et blad. Die moet op 'e veurkaante van mien laeste kaorte staon... Zuj' dat goed ontholen!'

Hij leek evenpies in een hiele ere wereld belaand te wezen. Ik was op de veurstoel van de auto zitten gaon om mien lastige ankoop via de linkerdeure achterin te stallen. De man maekte risselvaosies om vot te fietsen. Hij zette de azalea weer in de fietstasse en de voete op 'e trapper. Et leek dat hij even alles om him henne aanders zag en in himzels kreupen was. Hij was nog even an et woord, veurdat hij vot peddelde. 'A'k douk bij heur op 'e zael komme, dan scheur ik veurzichtig et pepier van et pottien of. Daor zal ze wakker van wodden en dan hool ik heur et plaantien even onder de neuze. Dan roeken we beidend an vroeger.' Hij keerde zien gezichte vlogge van me of. Ik zag nog krek een peer dikke traonen over zien wangen rollen. Hij veegde ze of mit de mouwe van zien regenjasse. 'Et spiet me da'k je zo lange lastig valen hebbe,' zee hij, en ree vot.

Uut allemacht perbeerde ik mien palm op 'e achterbaank te kriegen. Et lokte niet, et eerste blad scheurde of. Ik zag him in de veerte et hekke deur fietsen. Hij slingerde wat.

Blauwe Maendag

"Et is vandaege Blue Monday!" Et was et eerste wa'k lestdaegs heurde naoda'k uut bedde stapt was, mit een slaoperige kop mien ogen uutwreven en de radio an zet hadde. A'k d'r an weeromme daenke wo'k weer gremietig in 'e huud. Niet omreden et blauwe maendag was! Ommes, of et now blauwe maendag, gele deensdag, paorse woensdag of spikkelde donderdag is! Mi'j kon et gieniene klap schelen!

Et dee blieken dat blauwe maendag de dag in et jaor is waarop meensken heur et meest depressief vulen. Heurzels sloppelingen vulen. Omreden ze weer es een keer heur goeie veurnemens niet volholen hebben. Omreden ok de daegen te kot binnen

en de nachten te lange. En daorvan en et aemelen d'rover, raeken ze in 'e putte!

Now ik wil hier votdaoliks ien ding vaas-testellen! As iene him een sloppeling vuult omreden hi'j of zi'j, nao nog mar een peer weken jannewaori, de goeie veurnemens al in de grieze kontainer kieperd het, dan is dat terecht! Dan hoef ie je niet aliend een sloppeling te vulen, dan bi'j ok een sloppeling! Een joepster van een sloppeling! Kiek, dat zokken in disse tied hebben van te kotte daegen en te lange nachten, of eersomme, daor kan'k nog in kommen. An de aandere kaante, om jow daor dan zo drok over te maeken daj' d'r depressief van wodden, liekt me ok weer niet neudig. Mit

de dag ommes gaot zoks de hiel tied meer over. Wodden daegen langer en naachten kotter.

Kiek, dat d'r wetenschoppers binnen die as daor een dik stok brood an verdienen, geleuf ik graeg. Geldvergriemeri'je, aj' et mi'j vraogen, mar grif dat zo'k volk daor niet mit zit. Waor ik wel de smoor over in hebbe, is dat dat volk, dat ok op mien centen deurleerd het, mi'j op een maendagmorgen betied in jannewaori, op 'e radio vertellen gaot da'k me depressief vulen gaon moet! Wie daenken ze wel niet dat ze binnen? En dat ze dat verdikkeme dan ok nog doen op een maendagmorgen, now krekt een dag waarop ik altied mit een goed zin uut bedde stappe! Ommes een ni'je weke en ni'je kaansen! Now dat goeie zin was rap over, dat is jim grif dudelik! Inienend was 't ok veur mi'j 'Blue Monday'! Bedaankt wetenschoppers en sloppelingen!

Kiek, zels doe'k niet an goeie veurnemens. Now ja, iene dan! Ien goed veurnemen ha'k veur dit jaor. En dat is gien goeie veurnemens an et begin van een ni'j jaor! Nooit! Dat veurnemen he'k al jaoren en elk jaor hool ik dat fluitend vol! Tot an et aende van et ni'je jaor an toe! Een kwessie van deurzetten!

Now moe'k al toegeven dat et helpt da'k wat een sloegen iene bin. Ik rook niet, ik drink weinig en ik bin as de dood veur aandere vrouwluden dan de twieje waora'k mit huze: mien vrouw en dochter.

Dat zoks ok aorig helpen kan de verleidings van et leven te weerstaon is jim grif dudelik.

Mar as elkeniene now es perbeert et in et ni'je jaor zonder goeie veurnemens doen te gaon, dan zal een hiele koppel volk gien, of in alle geval minder, last hebben van frustraosies en zok-zo-wat.

Dan kun die wetenschoppers oonze centen besteden gaon an nuttiger onderzuuk.

Bijglieks an hoe groot de kaans is dawwe oonze Keuning nog veur de zommervokaansie mit een ni'j kammenet op et bordes staon zien kunnen.

En of d'r van him dan ok nog een rontien of kan? Now as bi'jkotten ok bi'j him de blauwe kevotten deur de brievenbusse op 'e deurmatte roegelen zullen.

As die wetenschoppers dat now es uutzaken gaon, dan hoeft gieniene him op die dadde maendag in jannewaori meer te argeren an onnut ni'js over blauwe maendagen of welke eers kleurde daegen dan ok. As we oons dat now allemaole es veurnemen gaon!

Dan vienen ze, die kaans bestaot bin'k bange, misschien nog wel weer wat eers as die blauwe maendag! Hoe dan ok: Niet scheuten is altied mis. Ik reken op jim!

Stellingwarver veurlezers vraogd

In de jaoren veur corona lazen vrijwilligers van de Schrieversronte altied in de wintermaonden in et Stellingwarfs veur in de Stellingwarver zorginstellings en verpleegtehuizen.

In de jaoren dawwe last hadden van et coronavirus kon dat vanzels niet, mar now wij et nao corona weer oppakken het Schrieversrontevrijwilligster en koördinator van de aktie, Kiena Bouwer van De Haule, wat muuite om genog vrijwilligers te vienen die veurlezen kunnen en willen, mit naeme in West is een tekot an veurlezers.

Kun ie Stellingwarfs praoten en lezen en wil ie wel een maol veurlezen, argens in de Stellingwarven? Geef jow dan op bij de Schrieversronte via info@stellingwarfs.nl

Veur veurleesmateriaol wodt zorgd deur de SSR. Ie zollen de bewoners van de Stellingwarver zorginstellings en verpleegtehuizen hiel bliede maeken.

In disse Ovend kuj lezen dat de kiender van de basisschoelen in de Stellingwarven begin meert ommenocht et tiedschrift Wiesneus mit naor huus kriegen. Et zol mooi wezen as d'r bij et uitdielen van De Wiesneus veurlezen wodt an de schoelekiender.

Wie et mooi toeliekt om in de meertmaond an kiender uut De Wiesneus veur te lezen kan dat ok deurgeven an de Schrieversronte op et mailadres info@stellingwarfs.nl

Veur corona wodde d'r onder eren veurlezen op 'e Lindestede in Wolvege.

Van de redactie

Eerste exemplaar biografie 'Boerderij Nieuw Weper 100 jaar in ontwikkeling' uitrikt

Twintig jaar leden verhuisde Hanneke van Daatselaar-Voskuilen met heur man Ronnie en de koeien vanuut et midden van et laand naar boerderi'je Nieuw Weper, in de Weperpolder tus-sen Oosterwoolde en Veenhuizen. Van Klaas Jan Prakken, de zeune van de veurige eigener, kregen zij et boek 'Notities uit de geschiedenis van de Ooststellingwerfse dorpen' van Dr. T.H. Oosterwijk. Daar ston infermaosie in over Hendrikus Vochteloos, die in 1921 boerderi'je Nieuw Weper bouwen laoten hadde. Dat maekte Hanneke ni'jsgierig naar de geschiedenis van heur boerderi'je. Zij het onderzuuk daon en alle infermaosie verwarct tot een biografie over de boerderi'je mit de titel 'Boerderij Nieuw Weper 100 jaar in ontwikkeling'.

Op vrijdagmiddag 29 september het Hanneke van Daatselaar-Voskuilen et eerste exempla-or van heur boek 'Boerderij Nieuw Weper 100 jaar in ontwikkeling' uitrikt an oold-bewoner Klaas Jan Prakken.

Meer infermaosie over het boek is te vienen op www.nieuwweper.nl As meensken belang-stelling hebben om et boek te bestellen, dan kuj' kontakt opnemen via et mailadresse: info@nieuwweper.nl

Abonnement

De Ovend komt zes keer in et jaor uut.
Een abonnement kost 20 euro en wodt
automatisch ofschreven. **Heb ie zels al een
abonnement mar vien ie et mooi om iene een
abonnement op De Ovend te geven?** Dat kan vanzels!

Dit abonnement hooft nao een jaor weer op,
allienig as de ontvanger - van et kedo-abonnement angeft dat hi'j of zij abonnee blieden
wil, lopt et deur. Et anvroagen van een abonnement kan deur et invullen van onderstaond
formelier: Dizze bon kuj' in een envelop doen en opsturen an:

Stellingwarver Schrieversronte, Willinge Prinsstraat 10, 8421 PE Oldeberkoop

- Ja! Ik neem een abonnement op De Ovend.
 Ik geef een abonnement op De Ovend kedo.

Aachternaeme:

Veurlatters:

Huusnummer: Toevoeging:

Postkode:

Woonplaetse

Tillefoon: Emailadresse:

- Ik machtig de Schrieversronte om et abonnements-
geld of te schrijven van mien baankrekening: IBAN:

Daotum: Haandtekening:

Ik geef een abonnement op De Ovend kedo. (As et van toepassing is)

Aachternaeme:

Veurlatters:

Huusnummer: Toevoeging:

Postkode:

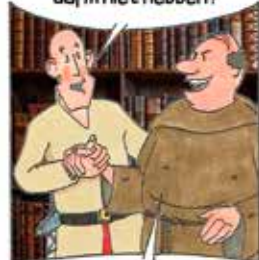
Woonplaetse

Tillefoon: Emailadresse:

DEUR: FRANK SPIJKERS

Wedden veur een vat bier, da'k wat verzinnen kan dat je niet hebben?

Ha, ha, ha, anneumen, ik lus wel een bierdien op zien tied!

Het maximale uit ondernemerschap halen?

→ Kijk op www.flynth.nl

Flynth. Het beste advies dat we je kunnen geven.

 Flynth